

NEWS

Naprava, ki jo pozabiš

Portret škatle, ki dela v skritem.

1. september 2026, Tobias Engl

Komaj je večja od žepne knjige in ni videti nič posebnega. Črna škatla, mat, brez ventilatorja, brez utripajočih luči, z nekaj priključki na zadnji strani. Večinoma stoji v omari pod zaslonom ali tiči za njim na steni. Kdor stopi v prostor, je nikoli ne vidi.

In vendar nosi vse. Kar se pojavi na zaslonu, prihaja od tod: jedilnik, čakalna številka, besedilo dvorane, prevedeni pozdrav. Naprava računa sama, na mestu samem, brez ovinka prek daljnega oblaka. Če izpade internet, zaslon teče naprej, ker je tisto, kar kaže, že v hiši.

Je skromna. Vleče tako malo elektrike, da se je poleti komaj toplo dotakneš, in teče leta, ne da bi se je kdo dotaknil. Podtakniti se ji ne da nič. Ob zagonu preveri lastno programsko opremo in česar ni podpisano, ne naloži. Od velikih zbiralcev podatkov se drži stran, ker v njenem sistemu ni ničesar, kar bi oddajalo domov.

Pri ScreenWayu ima ta škatla ime: media player. Računalnik, ki malo govori in veliko drži. Hrani, kar kraj ve, in to predaja zaslonom, v jeziku, ki je ravno potreben. Nekatere od teh naprav celo govorijo, prevajajo in berejo na glas, in tudi to se zgodi v napravi, meter poleg gledalca.

Najlepša pohvala za tako napravo je, da nihče ne govori o njej. Noben klic, nobena motnja, nobeno ime, ki bi padlo v hiši. Opravlja svoje delo, tiho, in izgine iz zavesti tistih, ki so od nje odvisni. Naprava, ki jo pozabiš, je naprava, ki drži.